

Osijek

dnevno

Priredio: Ivan ALILOVIĆ

Bez struje

● U ponedjeljak, 18. listopada 2021., zbog radova na elektroenergetskim postrojenjima bez struje će biti potrošači u sljedećim mjestima: **DALJ PLANINA** - od 8 do 12 sati cijelo naselje; **OSIJEK** - od 11 do 14 sati Mljetska 1 - 37, 2 - 40, Srijemska 109 - 113, Viška 25 - 65, 38 - 58, Bračka 52 - 54, 83a - 83c, Hvarska 1 - 11, 23, 2 - 28; od 8.30 do 11 sati Bosutska 8 - 42a, Koranska 1 - 25, Vinkovačka 54 - 66; **TENJA** - od 9 do 12 sati Vjekoslava Hengla 1b - 53, 2 - 26, Svete Ane 12 - 20. *Napomena: U slučaju lošeg vremena radovi se odgađaju.*

GISKO

RADNO VRIJEME

● Središnja knjižnica (Europska avenija 24) te ogranci Refala, Donji grad, Industrijska četvrt i Jug II ove subote rade od 8 do 12.30, a ogranak Novi grad zatvoren je za korisnike.

Stari papir i plastika

● **VIKEND** - Subotom i nedjeljom nema organiziranog odvoza starog papira i plastike.

Rođeni

● U četvrtak, 14. listopada 2021., u rodilištu Kliničkog bolničkog centra Osijek rođen je Luka Čavčić (2860/48), sin Maje i Milana.

Umrli

● Iva Miljanović (90 godina), pogreb će se održati u 11 sati na Refalačkom groblju; Mara Vuleta (86 godina), pogreb će se održati u 11.40 na Centralnom groblju; Mila Dumančić (89 godina), pogreb će se održati u 12.30 na Gornjogradskom (Aninom) groblju; Ana Žuljević (66 godina), pogreb će se održati u 13 sati na mjesnom groblju u Ivanovcu; Iva Prgomat (90 godina), pogreb će se održati u 13.10 na Višnjevčkom groblju.

DELO OD GISKO "U GOSTIMA" Tihomir Dunderović

POEZIJA NE BRBLJA, NIJE ZA JEDAN LAJK I IDEMO DALJE

Poezija je postala vidljivija uz internet, nisam siguran koliko i čitanija

● Piše: Srđan LUKAČEVIĆ, viši knjižničar Gradska i sveučilišna knjižnica Osijek

Profesor hrvatskoga jezika i književnosti te diplomirani knjižničar Srđan Lukacević živi i radi u Osijeku, Đakovu i Bilju. Piše pjesme i književne kritike, objavljuje u časopisima i autor je nekoliko nagrađivanih zbirki poezije. Ovaj je svestrani umjetnik izlagao skulpture, objekte i instalacije, izvodio performanse te svirao bubnjeve i udaraljke. Aktivni je član strukovnih udruženja angažiran u promicanju knjižnica, knjige i čitanja. Tihomir Dunderović otkriva nam koliko je poezija tražena, slušana i čitana te kako stvaraju i pišu suvremeni slavonski pjesnici.

Živa dosada

▼ *Ove ste godine objavili zbirku suvremene poezije naziva Drvolaši. Koja je tema vaše treće pjesničke zbirke, o čemu govori i na što je stavljen fokus?*

- Da, zbirka *Drvolaši* izašla je početkom godine u izdanju Gradske knjižnice i čitaonice u Đakovu. Riječ je o svojevrsnom pjesničkom razgibavanju zavičaja. Središnja su tematska poveznica zbirke drvolaši - mitske ili stvarne zmije koje žive ili su živjele u šumi, polju, u temelju svake kuće i čuvaju skriveno zmijsko, carsko, kućno, osobno, obiteljsko, jezično, nasljedno blago. U pjesmama se mogu iščitati tragovi riječi, a ponekad i cijele rečenice koje sam prepisao iz obiteljskih pisama, s poledina fotografija ili sam jednostavno (ne)namjerno iskrivio priče koje sam čuo od djeda, pročitao u knjigama i zaboravio. Naravno, sav je taj prikupljeni materijal prošao i destilirao je kroz slojeviti pjesnički filter. Sedam je pjesničkih ciklusa upotpunjeno sa sedam ilustracija akademskog

slikara i mog rodaka Hrvoja Duvnjaka, koji je zaslužan za cjelokupno oblikovanje knjige i popratna grafička rješenja.

▼ *Za spomenutu ste zbirku nedavno dobili i Duhovno hrašće. O kakvom se priznanju radi i tko ga dodjeljuje? To vam nije prva nagrada, zar ne?*

- Na 32. Pjesničkim susretima u Drenovcima uručeno mi je priznanje *Duhovno hrašće* za najbolju poetsku zbirku autora iz Slavonije objavljenu između dvaju Susreta. Nagrada se sastoji od plakete, brončane statue i novčanog iznosa, a dodjeljuje ju Općinska narodna knjižnica Drenovci, Udruga Duhovno hrašće Drenovci te Društvo hrvatskih književnika. Ovo mi je drugi put da osvajam istu nagradu, za knjigu *maja&vuneni* istu sam nagradu dobio prije sedam godina. Također sam za prvu knjigu *Psiho, ptice*, odnosno rukopis knjige, dobio nagradu na 15. Pjesničkim susretima koja je uključivala tiskanje knjige. Ne želim zvučati neskromno, ali nikako da pjesnički iskoračim iz ovoga našeg istočnog trorječja.

▼ *Je li poezija pravi i dostatan jezik kojim se mogu de-tekirati i izraziti temeljni ljudski problemi? Shvaćaju li današnji čitatelji poeziju?*

- Sigurno nije pravi i dostatan jezik izražavanja, ni meni samome, ali je kratka i precizna, ne brblja i lakše pogađa u srž bića, stvari i pojava. Zato nije laka i lakorazumljiva, ne okoliša, sve kaže u trenutku, pa nekome može biti teško podnošljiva. Nije komunikativna i prihvatljiva kao proza i zato ne okuplja široki čitatelja. Nije komercijalizirana, ne vrti se neka lova oko nje, nije brza kao slika i film, nije za jedan lajk i idemo dalje, često moramo zastati i vratiti joj se iznova. Zato ne znam koliko i kako današnji čitatelji shvaćaju poeziju.

▼ *Kako stvaraju i kako pišu suvremeni slavonski pjesnici, što se događa ili ne događa s poezijom na našim prostorima?*

- Poezija je postala vidljivija uz internet i društvene mreže, nisam siguran koliko i čitanija. Možda su samo pjesnici postali vidljiviji. Naravno, nije

USTUPLJENA FOTOGRAFIJA

to samo zasluga interneta. Na ovom području djeluje popriličan broj pjesnikinja i pjesnika koji su za svoje zbirke pokupili sve najznačajnije pjesničke nagrade. Književni sajmovi, festivali i ostala književna događanja sve češće ugošćuju pjesnike i publike rijetko kada nedostaje. Imam osjećaj da su autori stavljeni u prvi plan i u poziciju da sami tumače svoje poetiku i ono što su napisali. Tako možemo doći u zabludu pa nečije prezentacijsko umijeće zamijeniti za književnu uspješnost. Nisam siguran da je to ispravan put, ali ako je u službi popularizacije poezije i književnosti uopće - svakako odobravam.

▼ *Prije pet godina u GISKO-u je izveden vaš uredničko-autorski projekt zanimljiva naziva, Živa dosada. Recite nam više o samom nazivu, ali i projektu, kada možemo očekivati nastavak?*

- Sama je ideja krenula od već spomenute činjenice da na ovom prostoru živi i piše dvadesetak nagrađivanih i poetski jakih pjesničkih imena. Meni se u tom trenutku učinilo da njihova fizička izmještenost iz središta utječe na njihovu recepciju i književni život, danas je popularno reći vidljivost. Htio sam prekinuti kuknjavu i djelovati, staviti poeziju i pjesnike u prvi plan, otvoriti prostor za javna čitanja poezije, razgovor s pjesnicima i kratka teorijska tumačenja. Naziv *Živa dosada* autoironična je pa-

rafraza rečenice *Poezija je dosadna!* koju sam često čuo od djece i odraslih koji su pokušali opravdati vlastito nerazumijevanje, nezainteresiranost, nečitanje i bježanje od poezije. To se uspješno ostvarilo u organizaciji Udruge Gekko i GISKO-a. Zbog financijskih i organizacijskih razloga *Živa dosada* nije dobila svoj nastavak i zbog toga mi je jako žao jer sam uvjeren u opravdanost takvog događanja.

▼ *Je li istina da je većini sluhatelja ili čitatelja bitno da nas pjesme emotivno taknu, možda čak i da nam o nama samima kaže nešto? Je li u tom smislu poezija ljekovita?*

- Pojednostavljeno, pjesma inicijalno kreće od emocije, autoru jasne ili češće nejasne, izazvane nekom slikom, osobom, događajem, podtekstom. Autor ju čudesnim i neobjašnjivim stvaralačkim procesom transformira u pjesmu. Lirski je subjekt stihovima u pjesmi tako poopćeno i univerzalno prenosi čitatelju. Čitatelj je opet nekim neobjašnjivim procesom prepoznaje kao svoju osobnu. Svakovrsne traume znaju biti u izvanknjiževnoj podlozi teksta, pa pretpostavljam da onda sam proces pisanja i čitanja poezije može djelovati ljekovito i katarzično i za pjesnika i za čitatelja. Ponavljaju glasova, riječi, stihova, različite stilske figure, ritam pjesme, čitanje pjesme u sebi ili naglas, zaboravljena vještina

učjenja stihova napamet i recitiranja poezije, muzikalnost, pridonose toj ljekovitosti. Prijetimo se molitve, magijskih rituala i početaka poezije i umjetnosti općenito.

Školske knjižnice

▼ *Kolega ste knjižničar, radite u školskoj knjižnici. Čitaju li danas, po vašem iskustvu, mladi dovoljno?*

- Radim u školskoj knjižnici i u opisu je mojih svakodnevnih poslova poticanje i popularizacija knjige i čitanja. Zbog nebrige i manjka nadležnih ministarstava, osnivača, lokalne samouprave te nedovoljnog i nesustavnog financiranja nabave knjižne građe, osuđeni smo na snalaženje i improvizaciju. To nikako ne može biti dobro i dati željene rezultate, a dugoročno je recept za katastrofu. Čitanje je obvezne lektire temelj, ali u djeci ne izaziva radost i volju za neobveznim čitanjem, nego izaziva suprotan efekt. Uvedeni su novi lektirni naslovi i formalno je nastavnica dana sloboda u odabiru, a da prije toga nije snimljeno stanje na terenu i opremljenost knjižnica. Uvijek ima onih koji bi čitali više, ali mi im nemamo što ponuditi jer o nabavi neobveznih naslova ili praćenju novih i djeci zanimljivih izdanja možemo samo sanjati.

▼ *Prava ste osoba koja bi mogla preporučiti nekoliko zanimljivih naslova nama odraslima. Što u slobodno vrijeme vi čitate?*

- Uvijek čitam više knjiga istovremeno, odnosno čitam, čituckam i prelistavam. Najčešće uz prozni naslov čitam zbirku poezije i prelistavam nešto što me trenutačno zaokuplja. Pokušavam pratiti suvremenu hrvatsku književnost jer sam to studirao. Mogao bih preporučiti nekoliko naslova koje sam čitao u posljednjih nekoliko mjeseci: od proznih naslova *Mladenka kostonoga*, *Želimir Periša*; *Sinovi i kćeri*, Ivane Bodrožić; *Radio Siga*, Ivana Vidaka; *Mlječni zubi*, Lane Bastašić; *Meho*, Almina Kaplana; *Sedam praznih kuća*, Samante Schweblin; *Djetinjstvo Kaspara Hausera*, Bogdana Alexandru Stanesca, a od poezije *Divlje i tvoje*, Olje Savičević Ivančević; *Otac*; *Sestra*, Nade Topić; *Smiljko i ja si mahmemo*, Eveline Rudan. ■